

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Plan działania na rzecz efektywności energetycznej

P7_TA(2010)0485

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2006 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. zatytułowany „20 i 20 do 2020 r. – szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna: realizacja celu 20 procent” (COM(2008)0772),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001) oraz późniejszy komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej – plan działania dotyczący bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej UE” i towarzyszące mu dokumenty (COM(2008)0781),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające program wspomagania naprawy gospodarczej poprzez przyznanie pomocy finansowej Wspólnocie na projekty w dziedzinie energetyki (Europejski program energetyczny na rzecz naprawy gospodarczej) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych uchylającą dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dyrektywa w sprawie usług energetycznych) ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1222/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

Środa, 15 grudnia 2010 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w dziedzinie transportu drogowego oraz ich interfejsów z innymi rodzajami transportu ⁽²⁾,
  - uwzględniając dokument podsumowujący Komisji z dnia 7 maja 2010 r. zatytułowany „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011-2020”,
  - uwzględniając niezależne badanie przygotowane na wniosek Komisji pt. „Company Car Taxation. Subsidies, welfare and economy” (Opodatkowanie samochodów służbowych. Dotacje, dobrostan a gospodarka) ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie drugiego strategicznego przeglądu energetycznego ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art. 170 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Unia przyczynia się do tworzenia i rozwoju transeuropejskich sieci w infrastrukturach transportu, telekomunikacji oraz energetyki,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 34 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczący zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa, który stanowi, że Unia powinna zapewnić godną egzystencję wszystkim osobom pozbawionym wystarczających środków,
  - uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0331/2010),
- A. mając na uwadze, że efektywność energetyczna i oszczędność energii jest najbardziej opłacalnym i najszybszym sposobem zmniejszenia emisji CO₂ i innych emisji oraz zwiększenia bezpieczeństwa dostaw, mając na uwadze, że z problemem ubóstwa energetycznego można poradzić sobie strategicznie za pomocą wysokiego poziomu efektywności energetycznej budynków i urządzeń; mając na uwadze, że efektywność energetyczna jest kluczowym priorytetem strategii Europa 2020 i europejskiej strategii energetycznej na lata 2011-2020, zaś zasoby instytucji publicznych nie są obecnie adekwatne, aby realizować ten ambitny cel,
- B. mając na uwadze, że energooszczędność jest kluczem do poprawy gwarancji dostaw, ponieważ przykładowo osiągnięcie celu 20 % oszczędności energetycznej pozwoli oszczędzić taką ilość energii, jaką może dostarczyć piętnaście rurociągów Nabucco,
- C. mając na uwadze, że oszczędność energii może przynieść użytkownikom końcowym i całej gospodarce znaczące korzyści gospodarcze, w tym korzyści społeczne, i przyczynić się do stworzenia nawet miliona miejsc pracy do 2020 r.; mając na uwadze, że import energii do Unii wzrósł i miał wartość 332 mld EUR w 2007 r. i że zgodnie z obliczeniami Komisji korzyści energetyczne mogą osiągnąć nawet wartość 1 tys. EUR rocznie na gospodarstwo domowe i że fundusze te mogłyby zostać ponownie zainwestowane w innych dziedzinach gospodarki, a skuteczna realizacja celu dotyczącego wydajności energetycznej pozwoliłaby UE zaoszczędzić ok. 100 mld EUR i obniżyć emisje o blisko 800 mln ton rocznie; mając na uwadze, że w związku z tym polityka w zakresie energooszczędności i efektywności energetycznej jest środkiem zapobiegania ubóstwu energetycznemu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 1.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 16.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0153.

Środa, 15 grudnia 2010 r.

- D. mając na uwadze, że rozwój cen energii w przyszłości zachęci obywateli do obniżenia zużycia energii; dlatego też znaczące korzyści w dziedzinie efektywności energetycznej można osiągnąć poprzez inicjatywy prowadzące do wydajniejszej wspólnej infrastruktury w budynkach, systemach grzewczych i w sektorze transportowym, w których to dziedzinach decyzje dotyczące racjonalizacji wykorzystania energii nie leżą w gestii poszczególnych obywateli lub przedsiębiorstw,
- E. mając na uwadze, że dowody naukowe jasno wskazują, iż osiągnięcie do 2020 r. celu zwiększenia efektywności energetycznej o 20 % wymaga zintensyfikowania działań, również na szczeblu regionalnym i lokalnym, ponieważ przy aktualnym wskaźniku postępu do roku 2020 możliwe będzie zrealizowanie tego celu jedynie w połowie, mimo że istnieją już praktyki i technologie pozwalające na jego realizację,
- F. mając na uwadze, że mimo istnienia licznych uregulowań prawnych na szczeblu unijnym i krajowym, które powinny prowadzić do oszczędności energii, nie wszystkie z nich przyczyniają się do osiągnięcia oczekiwanych wyników,
- G. mając na uwadze, że okres zwrotu inwestycji w efektywność energetyczną jest stosunkowo krótki w porównaniu do innych inwestycji i że inwestycje mogą prowadzić do powstania na obszarach wiejskich i miejskich znaczącej liczby nowych, lokalnych miejsc pracy, których w większości nie można zlecać na zewnątrz, szczególnie w sektorze budownictwa i MŚP, jednak realizacja tego zamierzenia wymaga większej świadomości obywateli i wykwalifikowanych robotników,
- H. mając na uwadze, że wykorzystywanie funduszy publicznych w rewolwingowych instrumentach finansowych celem wprowadzenia zachęt finansowych dla środków w dziedzinie efektywności energetycznej ma w czasach ograniczeń budżetowych tę przewagę, że umożliwia utrzymanie większości tych funduszy przez dłuższy okres czasu,
- I. mając na uwadze, że większe zużycie energii jest napędzane w dużym stopniu przez popyt i że istnieje rzeczywista potrzeba usunięcia przeszkód rynkowych, utrudniających wprowadzenie do obrotu większej liczby energooszczędnych produktów, oraz propagowania ich stosowania w celu oddzielenia rosnącego zużycia energii i emisji CO₂ od wzrostu gospodarczego,
- J. mając na uwadze, że na drodze do pełnego wykorzystania możliwości energooszczędności znajduje się wiele przeszkód, w tym ponoszone z góry koszty inwestycji i niedostępność odpowiednich środków finansowych, brak wiedzy, konflikt interesów, jak przykładowo w przypadku właściciela i lokatora, a także brak jasności co do odpowiedzialności za oszczędność energii,
- K. mając na uwadze, że w przypadku innych priorytetowych dziedzin, takich jak odnawialne źródła energii i jakość powietrza dowiedziono, że obowiązkowe wartości docelowe zapewniają na szczeblu europejskim i krajowym napęd, poczucie odpowiedzialności oraz uwagę niezbędne, aby zagwarantować odpowiedni poziom ambicji konkretnych działań politycznych oraz zaangażowanie w ich realizację,
- L. mając na uwadze, że brak odpowiedzialności za realizację celu 20 % oraz brak zobowiązania do realizacji tego celu hamują postępy w oszczędzaniu energii,
- M. mając na uwadze, że budynki odpowiadają za ok. 40 % zużycia energii i za ok. 36 % emisji gazów cieplarnianych w UE, a także mając na uwadze, że budownictwo stanowi dużą część gospodarki UE z udziałem ok. 12 % w unijnym PKB, mając na uwadze, że wskaźnik modernizacji istniejących budynków jest zbyt niski i że nadal brak odpowiednich środków pozwalających na obniżenie zużycia energii przez te budynki; mając na uwadze, że podwyższenie liczby oraz zakresu gruntownych remontów istniejących budynków ma podstawowe znaczenie dla realizacji celów polityki UE na rok 2020 i 2050 w zakresie klimatu i energii i mogłoby umożliwić stworzenie dużej liczby miejsc pracy, przyczyniając się tym samym znacząco do poprawy sytuacji gospodarczej UE, a ponadto mając na uwadze, że istnieją już rozwiązania w zakresie efektywności energetycznej dotyczące izolacji zewnętrznej, systemów technicznych oraz instalacji i mogą być stosowane w już istniejących i w nowych budynkach, co umożliwi znaczną oszczędność energii,
- N. mając na uwadze, że mieszkania nie są przygotowane na zmianę klimatu: we wszystkich krajach są mieszkania, które nie gwarantują dostatecznego chłodu latem oraz dostatecznego ciepła zimą (ponad 15 % we Włoszech, na Łotwie, w Polsce i na Cyprze oraz 50 % w Portugalii) oraz że w krajach, takich jak Cypr i Włochy, mieszkania nie są przygotowane na surowe zimy,
- O. mając na uwadze, że elektryczne silniki przemysłowe zużywają 30-40 % energii elektrycznej produkowanej na świecie i że właściwa optymalizacja odnośnych systemów silnikowych poprzez zastosowanie regulacji prędkości i innych technik, pozwala zaoszczędzić od 30 % do 60 % zużywanej energii,

Środa, 15 grudnia 2010 r.

- P. mając na uwadze, że od 50 do 125 mln Europejczyków cierpi z powodu ubóstwa energetycznego i liczba ta może wzrosnąć w związku z kryzysem gospodarczym oraz podwyżkami cen energii; mając na uwadze, że przyczyny ubóstwa energetycznego są jednakowe w całej UE i stanowią połączenie takich czynników, jak niski dochód gospodarstwa domowego, niski standard ogrzewania i izolacji oraz nieprzystępne ceny energii; podkreśla, polityka w zakresie energooszczędności i efektywności energetycznej stanowi strategiczny środek zapobiegania ubóstwu energetycznemu,
- Q. mając na uwadze, że transport jest odpowiedzialny za prawie 30 % całkowitej emisji gazów cieplarnianych w Europie oraz że przejście z pojazdów napędzanych tradycyjnymi paliwami kopalnymi na pojazdy ekologiczne napędzane energią odnawialną przyczyniłoby się do znacznego obniżenia emisji CO₂ i stworzenia możliwości przechowywania dodatkowej energii, co stanowi rozwiązanie kwestii wahającego się poziomu produkcji energii ze źródeł odnawialnych,
- R. mając na uwadze, że ok. 69 % zasobów mieszkaniowych w Europie zajmują ich właściciele, zaś 17 % jest wynajmowanych głównie przez prywatnych właścicieli, a także mając na uwadze, że prywatny sektor mieszkalnictwa stoi w obliczu ograniczeń finansowych w procesie modernizacji infrastruktury energetycznej,
- S. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy może zaowocować przyspieszeniem przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i wydajną pod względem energetycznym oraz sprzyjać zmianie zachowań obywateli pod względem zużycia energii,
- T. mając na uwadze, że rozwój i wprowadzanie do obrotu nowych, innowacyjnych technologii energetycznych jest niezbędne do zapewnienia zrównoważonej produkcji energii i jej bardziej racjonalnego zużycia,
- U. mając na uwadze, że wiążący cel 20 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii do 2020 r. można osiągnąć jedynie pod warunkiem rozwiązania problemu aktualnego stanu zabudowań,
- V. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa europejskie mogą poszczycić się imponującymi wynikami pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych, a co ważniejsze, pod względem umożliwiania zmniejszenia emisji w całym społeczeństwie europejskim oraz na świecie dzięki nowatorskim produktom i rozwiązaniom,
- W. mając na uwadze potrzebę utrzymania konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw energochłonnych stojących w obliczu konkurencji światowej,

Zgodność z obowiązującymi przepisami i ich wdrażanie

1. wzywa państwa członkowskie, władze lokalne, a zwłaszcza Komisję do poświęcenia kwestii efektywności energetycznej zasłużonej uwagi oraz do przeznaczania na nią zasobów (personalnych i finansowych), które odpowiadają jej ambicjom;
2. podkreśla, że wydajność energetyczna powinna zostać włączona do wszelkich odnośnych obszarów polityki, takich jak finansowanie, rozwój regionalny i miejski, transport, rolnictwo, przemysł i edukacja;
3. wzywa Komisję, by w ramach zmienionego planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii przedstawiła odpowiednio wcześniej przed szczytem energetycznym w dniu 4 lutego 2011 r. ocenę wdrażania istniejących przepisów; uważa, że w oparciu o wynik tej oceny plan działania powinien obejmować środki zaproponowane przez Komisję w celu uzupełnienia braków i osiągnięcia ogólnego celu efektywności energetycznej w 2020 r., a także indywidualnych celów w tym zakresie odpowiadających co najmniej poprawie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. na szczeblu UE i uwzględniających orientacyjne pozycje wyjściowe i sytuację wewnętrzną, a także uprzednie zatwierdzenie krajowego planu działania każdego państwa członkowskiego w zakresie efektywności energetycznej; jest zdania, że te dodatkowe środki powinny być uczciwe i wymierne, mieć skuteczny i bezpośredni wpływ na realizację celu krajowych planów działania w zakresie efektywności energetycznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzgodnienia wspólnej metody pomiaru realizacji krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej i nadzorowania postępów w zakresie realizacji tych celów;
4. przywiązuje dużą wagę do procesów planowania na szczeblu europejskim; efektywność energetyczna powinna zajmować ważne miejsce w planie działania w dziedzinie energii na lata 2011–2020; należy jak najszybciej zaprezentować nowy europejski plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, a efektywność energetyczna powinna odgrywać ważną rolę w przyszłym planie realizacji koncepcji niskoemisyjnego systemu energetycznego i gospodarki do roku 2050;
5. wzywa UE do wyznaczenia wiążącego celu osiągnięcia efektywności energetycznej na poziomie co najmniej 20 % do 2020 r., a co za tym idzie, przyspieszenia przejścia na zrównoważoną i ekologiczną gospodarkę;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

6. uważa, że plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii powinien być ambitny i koncentrować się na całkowitym łańcuchu dostaw energii, który uwzględniają postęp osiągnięty dzięki wszystkim środkom zawartym w planie działania z 2006 r., przyspiesza wdrażanie środków na rzecz efektywności energetycznej przyjętych zgodnie z planem działania z 2006 r. oraz obejmuje dodatkowe, opłacalne środki i stosowne zasady zgodnie z kryteriami pomocniczości i proporcjonalności, które są niezbędne dla osiągnięcia celu wyznaczonego na 2020 r.;

7. wzywa Komisję do opracowania nowego planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, uwzględniającego potrzeby najmniej uprzywilejowanych odbiorców energii; zauważa, że odbiorcy energii najbardziej skorzystaliby z poprawy efektywności energetycznej, lecz brakuje im zasobów do podjęcia niezbędnych inwestycji; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich środków i skutecznych strategii politycznych, takich jak krajowe plany działania lub ukierunkowane środki społeczne, w celu zmniejszenia ubóstwa energetycznego oraz do składania regularnych sprawozdań z działań podjętych w celu rozwiązania tego problemu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada ds. Energii zajmuje się kwestią ubóstwa energetycznego, wspiera wysiłki prezydencji belgijskiej w tym zakresie; zwraca się do Komisji o uwzględnianie problemu ubóstwa energetycznego we wszystkich strategiach politycznych dotyczących energetyki;

8. domaga się przeglądu dyrektywy w sprawie usług energetycznych w 2011 r., obejmującego przedłużenie okresu jej obowiązywania do 2020 r., krytyczną ocenę krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii oraz ich realizacji wraz z jednolitymi standardami sprawozdawczości, obejmującymi minimalne wymagane elementy dotyczące np. wszystkich odnośnych strategii na rzecz racjonalizacji zużycia energii, łącznie z „miękkimi” i wspierającymi narzędziami, takimi jak finansowanie; inne elementy to ocena i klasyfikacja działań państw członkowskich oraz połączenie, w razie potrzeby i jeżeli umożliwia to odciążenie państw członkowskich, wymogów sprawozdawczych dotyczących etykietowania energetycznego i ekoprojektu z wymogami dyrektywy w sprawie usług energetycznych;

9. wzywa państwa członkowskie do szybkiego i skutecznego wdrożenia programów nadzoru rynkowego i monitorowania zgodności: dyrektywy 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, dyrektywy 2010/30/UE w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią oraz rozporządzenia (WE) nr 1222/2009 w sprawie oznakowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów, i wzywa Komisję, by ułatwiła i nadzorowała realizację tych programów i w razie potrzeby wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego;

10. sugeruje, że, uwzględnivszy wyzwania związane z należącym do kompetencji państw członkowskich nadzorem rynkowym, jak również uwzględnivszy jego znaczenie, Komisja powinna ułatwić współpracę i przekazywanie informacji między państwami członkowskimi, w szczególności tworząc otwartą bazę danych UE, zawierającą wyniki testów i informacji na temat produktów niespełniających warunków zgodności wykrytych w państwach członkowskich, oraz podejmując działania mające na celu zadbanie, by niespełniające warunków zgodności produkty wykryte w danym państwie członkowskim były usuwane z rynków wszystkich 27 państw;

11. po wejściu w życie zmienionej dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego zachęca Komisję, by przed terminem wyznaczonym w dyrektywie na 2014 r. dokonała oceny wpływu, jakie ma na zachowania konsumentów nowy format etykietowania energetycznego i obowiązkowe odwoływanie się do systemu etykietowania energetycznego w reklamach, oraz – jeśli będzie tego wymagało zwiększenie ich skuteczności – by podjęła dalsze działania;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby propagowały środki UE podnoszące poziom ogólnej świadomości oraz poziom umiejętności wszystkich zainteresowanych stron i wszystkich podmiotów branżowych w zakresie osiągania efektywności energetycznej na wszystkich etapach (ocena bieżącej sprawności energetycznej, opracowanie i wdrożenie rozwiązań z zakresu efektywności energetycznej, efektywne energetycznie działanie i konserwacja);

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dokonały przeglądu skuteczności środków legislacyjnych wprowadzonych dla celów oszczędności energii i racjonalizacji zużycia energii;

14. wyraża przekonanie, że umowy długoterminowe z sektorem przemysłu gwarantują wysoką zgodność z wymogami efektywności energetycznej, a tym samym umożliwiają coroczną poprawę o 2 % w tym zakresie;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

Infrastruktura energetyczna (produkcja a przesył)

15. uważa, że należy skoncentrować się w większym stopniu na innowacjach systemowych, takich jak inteligentne sieci (elektryczne, lecz również grzewcze i chłodnicze), inteligentne liczniki, sieci gazowe wykorzystujące biogaz i przechowywanie energii, które mogą ułatwić racjonalizację zużycia energii poprzez zmniejszenie zatorów, obniżenie liczby odłączeń od sieci, łatwiejsze włączanie technologii opartych na odnawialnych źródłach energii, w tym bardziej zdecentralizowany system produkcji, mniejsze wymagania w zakresie tworzenia rezerw oraz większe i elastyczniejsze możliwości składowania; zwraca się o dopilnowanie, by końcowi użytkownicy skorzystali na tym w należyłym stopniu;

16. podkreśla, że systemy grzewcze i chłodzące przyczyniają się do przejścia na energooszczędną gospodarkę do 2050 r., i podkreśla, że konieczna jest jasno sprecyzowana i kompleksowa strategia produkcji i wykorzystania energii cieplnej (energia cieplna na cele przemysłowe, domowe, chłodzenie), obejmująca metodę poziomów odniesienia opartych na wykorzystaniu wielu paliw dla systemów grzewczych i chłodzących i bazująca na synergii pomiędzy sektorami; wzywa Komisję do zbadania możliwości zwiększenia ich efektywności; podkreśla, że sieci te muszą być otwarte na konkurencję; zauważa, że poprawa efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych doprowadzi do ograniczenia zapotrzebowania na ciepło, co należy uwzględnić przy ocenie wydajności systemów ciepłowniczych;

17. podkreśla znaczenie aspektu dostaw w racjonalnym wykorzystaniu energii; wskazuje, że przesył i dystrybucja w znacznej mierze przyczyniają się do strat energii, (zwłaszcza w generatorach i przetwornicach prądu oraz na skutek nadmiernego oporu Ohma przy przesyłach) i że skrócenie nadmiernie długich łańcuchów konwersji jednego rodzaju użytkowanej energii w drugi jej rodzaj stanowi duże źródło oszczędności; podkreśla rolę, jaką w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i zmniejszeniu strat mogłaby odegrać mikrokogeneracja oraz zdecentralizowane i zdwersyfikowane wytwarzanie energii; uważa, iż należy stworzyć zachęty ukierunkowane na poprawę infrastruktury, i zwraca się do Komisji, by zaproponowała rozwiązania pozwalające spożytkować niewykorzystywany potencjał oszczędności energii, w tym przez wprowadzenie sprawozdań dotyczących zrównoważonej działalności elektrowni i podjęcie środków ułatwiających ich unowocześnienie i modernizację;

18. podkreśla, że poparcie dla efektywności energetycznej u źródła, a mianowicie produkcji energii pierwotnej, i zajęcie się kwestią strat energii (elektrycznej) podczas transportu przez sieci, powinny być uważane za priorytet; dążenie do bardziej zdecentralizowanego systemu produkcji zmniejszyłoby odległości transportu i tym samym straty energii podczas transportu;

19. wzywa przemysł (naftowo-) chemiczny w całej UE do zwiększenia energii odzyskiwanej podczas spalania;

20. wyraża przekonanie, że należy bardziej skoncentrować się na ogólnej racjonalizacji zużycia w systemach energetycznych, zwłaszcza w celu zapobiegania stratom ciepła; w związku z tym w celu wspierania wysokowydajnej kogeneracji (CHP), mikrokogeneracji, wykorzystania energii cieplnej odzyskanej w przemyśle oraz systemów ciepłowniczych i chłodniczych domaga się przeglądu dyrektywy CHP w ramach programu prac na 2011 r., tak aby zachęcić państwa członkowskie do stworzenia stabilnych i korzystnych ram regulacyjnych przez wprowadzenie zintegrowanego planowania zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepłą i potrzebną do chłodzenia, rozważenie możliwości przyznania zakładom CHP priorytetowego dostępu do sieci energii elektrycznej, wykorzystywanie ciepła przemysłowego, propagowanie stosowania wysokowydajnej CHP oraz mikrokogeneracji i systemów ciepłowniczych w budynkach, a także zapewnienie stałego finansowania CHP, np. przez skłanianie państw członkowskich do wprowadzania zachęt finansowych;

21. podkreśla znaczenie sieci kogeneracji rozproszonej lub trójgeneracji umożliwiającej w praktyce dwa razy wyższą efektywność energetyczną; ponadto zaznacza, że przechowywanie energii cieplnej i służącej do chłodzenia uelastyczyłoby sieć w godzinach szczytu, umożliwiając wytwarzanie energii elektrycznej i przechowywanie energii cieplnej wówczas, gdy produkcja przekracza lokalne potrzeby;

22. wzywa państwa członkowskie, by nie tylko wspierały wysokowydajną kogenerację przemysłową, w tym przejście od paliw kopalnych na biomasę, lecz również – te, które dysponują infrastrukturą grzewczą – by propagowały wykorzystywanie CHP przez wprowadzanie i modernizowanie systemów ciepłowniczych w drodze odpowiedniego finansowania i środków regulacyjnych;

23. uważa, że koniecznie należy unikać strat biogazów i ciepła w procesie przetwarzania odpadów poprzez odzyskiwanie i wytwarzanie pary lub energii elektrycznej; uważa, że nie powinno się wydawać zezwoleń zakładom przetwarzania odpadów, które w żadnej formie nie odzyskują ciepła lub nie wytwarzają energii;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji prowadzone nad inteligentnymi sieciami i inteligentnymi licznikami; uważa, że istotne znaczenie ma zagwarantowanie długofalowych, stabilnych i zharmonizowanych przepisów dotyczących inteligentnych sieci i liczników; wzywa Komisję do wspierania rozwoju takich sieci i liczników oraz do zachęcania do rozwoju w tym zakresie poprzez ustanowienie wspólnych norm, które powinny uwzględniać wymogi w zakresie prywatności, danych i częstotliwości; zaleca, by działający w ramach Komisji Europejskiej zespół zadaniowy ds. inteligentnych sieci uwzględnił opinie wszystkich zainteresowanych stron; zwraca się do Komisji z prośbą o regularne informowanie Parlamentu o stanie zaawansowania prac;

25. z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji na rzecz jednolitej sieci energetycznej i w związku z tym wzywa Komisję do przedłożenia konkretnych propozycji w celu uproszczenia i przyspieszenia procesu wydawania zezwoleń na priorytetowe inwestycje infrastrukturalne;

26. apeluje do Komisji o zacieśnienie współpracy między UE i operatorami sieci energetycznych (zwiększenie roli ENTSO), by usprawnić transgraniczne połączenia sieciowe i zwiększyć ich wydajności;

27. zwraca się do Komisji o wspieranie i promowanie budowy i rozwoju europejskiej sieci wysokiego napięcia prądu stałego (HVDC), która będzie w stanie optymalnie wykorzystać energię ze źródeł odnawialnych, zwłaszcza energię wiatrową i wodną; sieć taka umożliwiłaby przesył energii na duże odległości przy jednoczesnej minimalizacji strat przesyłowych oraz zjawisko synergii między wszystkimi odnawialnymi źródłami energii;

Rozwój urbanizacyjny i budynki

28. wspiera wielopoziomowe, zdecentralizowane podejście do polityki w dziedzinie efektywności energetycznej; podkreśla, że efektywność energetyczna może odegrać decydującą rolę w rozwoju obszarów miejskich i wiejskich; podkreśla potrzebę intensywniejszego wspierania inicjatyw, które koncentrują się na poziomie lokalnym i regionalnym, takich jak Porozumienie Burmistrzów i inicjatywa „Inteligentne miasta”, i które mają na celu poprawę efektywności energetycznej i zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych; podkreśla potencjał w zakresie zachęcania do stosowania najlepszych praktyk racjonalnego zużycia energii oraz w zakresie ich wdrażania przez podmioty miejskie i regionalne; ponadto podkreśla, że dostosowanie przyszłej polityki spójności do strategii Europa 2020 może przyczynić się do inteligentnego i zrównoważonego wzrostu w państwach członkowskich i regionach;

29. wzywa Komisję, aby oceniła potencjał istniejących budynków pod względem racjonalizacji zużycia energii, począwszy od publicznych budynków administracyjnych, w tym szkół, i aby zaproponowała opłacalny cel zmniejszenia zużycia energii pierwotnej przez budynki; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia praktycznych programów na rzecz wspierania poważnej modernizacji obiektów, które umożliwią początkowe zmniejszenie zapotrzebowania na energię o ponad 50 % w stosunku do zapotrzebowania przed modernizacją i w których przypadku poziom wsparcia finansowego lub podatkowego i innego będzie proporcjonalnie powiązany ze stopniem modernizacji; uważa, że należy zobowiązać państwa członkowskie do włączenia do swoich krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii zestawu rocznych celów w zakresie modernizacji, i wzywa Komisję, by zaproponowała opcje polityczne dotyczące osiągnięcia poziomu porównywalnego z normami domu pasywnego w kontekście planu działania na 2050 r.;

30. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu polityki dotyczącej budynków na osiedla ekologiczne, tak aby przez optymalizację zasobów na poziomie lokalnym obniżyć zużycie energii pierwotnej w budynkach oraz koszty ponoszone przez konsumentów;

31. uważa, że istotne znaczenie ma modernizacja mieszkań gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym, by spełniały one jak najwyższe normy efektywności energetycznej bez zwiększania kosztów życia codziennego tych gospodarstw; podkreśla, że będzie to często wymagać okazałych inwestycji w budynki mieszkalne, ale jednocześnie będzie korzystne pod innymi względami, np. niższa śmiertelność, wzrost ogólnego dobrobytu, niższy poziom zadłużenia, niższe koszty leczenia dzięki mniejszemu zanieczyszczeniu i mniejszemu poziomowi stresu termicznego;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania systemu kontroli jakości inwestycji w celu ustalenia prawidłowości certyfikatów sprawności energetycznej; wzywa Komisję do przygotowania w oparciu o tę ocenę wytycznych dla państw członkowskich, by zadbać o odpowiednią jakość certyfikatów sprawności energetycznej oraz poprawę efektywności energetycznej w działaniach podejmowanych w wyniku zaleceń zawartych w tych certyfikatach;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

33. jest przekonany, że osiągnięcie celu energooszczędności wymaga zaangażowania organów publicznych szczebla krajowego, regionalnego i lokalnego; zwraca się do organów publicznych, by wychodziły daleko poza wymogi ustanowione w dyrektywie dotyczącej sprawności energetycznej budynków, zwłaszcza przez jak najszybszą modernizację, tam gdzie to możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym, wszystkich należących do nich nieruchomości do poziomu porównywalnego z normami domu pasywnego; z drugiej strony uznaje, że istniejące ograniczenia budżetowe, szczególnie na szczeblu regionalnym i lokalnym, często zmniejszają zdolność podmiotów publicznych do dokonywania wymaganych inwestycji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwiania i wspierania poszukiwań innowacyjnych rozwiązań tego problemu, z uwzględnieniem umów o poprawę efektywności energetycznej lub instrumentów rynkowych, a także do zachęcenia organów publicznych, by rozważyły włączenie oszczędności energii do wieloletnich ram budżetowych, jeżeli nie uczyniono tego dotychczas;
34. uznaje pionierską rolę Unii Europejskiej; uważa, że instytucje i agencje UE powinny dać przykład, szczególnie w odniesieniu do budynków, które wskazano jako mające potencjał w zakresie efektywności energetycznej, modernizując je w rentowny sposób, tak by ich bilans energetyczny był bliski zeru do 2019 r. w ramach szerszej kontroli zużycia energii przez instytucje;
35. dostrzega potencjał oszczędzania energii w budynkach zarówno w miastach, jak i na obszarach wiejskich; zauważa istnienie szeregu przeszkód dla modernizacji infrastruktury energetycznej, zwłaszcza w sektorze mieszkalnictwa, takich jak ponoszone z góry koszty, zróżnicowanie zachęt lub skomplikowane negocjacje w budynkach wielomieszkaniowych; zwraca się, by w celu usunięcia tych przeszkód znaleźć innowacyjne rozwiązania, takie jak dzielnicowe plany remontowe, zachęty finansowe i pomoc techniczna; podkreśla, że programy UE powinny dostarczać zachęt premiujących unowocześnianie budynków, które wykraczałyby poza minimalne wymogi prawne i dotyczyły wyłącznie budynków o stwierdzonym potencjale w zakresie efektywności energetycznej; wzywa do propagowania technik modernizacji, które są bardziej ekonomiczne, a jednocześnie zapewniają wysoki poziom oszczędności energii;
36. podkreśla znaczenie zmniejszenia kosztów paliw, które ponoszą uboższe gospodarstwa domowe, poprzez wspieranie poważnej modernizacji pozwalającej ograniczyć zużycie energii i jej koszty; zwraca się do właściwych organów na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym o zwrócenie szczególnej uwagi na budownictwo socjalne przez zagwarantowanie, że lokatorzy w szczególnie trudnej sytuacji nie zostaną obciążeni kosztami inwestycji w energooszczędność;
37. zwraca się do Komisji, by w kontekście przyszłej strategii innowacyjnej wspierała nowe inicjatywy na rzecz modernizacji budynków, takie jak partnerstwo dla innowacji i racjonalizacji zużycia energii w miastach spełniających kryteria efektywności energetycznej i zerowej emisyjności;
38. zachęca państwa członkowskie, by wspierały wyburzanie niektórych niewydajnych energetycznie niezabytkowych budynków, w których przypadku modernizacja nie byłaby właściwym i opłacalnym rozwiązaniem;
39. wzywa państwa członkowskie, by przyspieszyły wprowadzenie świadectw charakterystyki energetycznej, wydawanych w niezależny sposób przez wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów, oraz by stworzyły punkty kompleksowej obsługi zapewniające dostęp do doradztwa i pomocy technicznej, a także zachęt finansowych dostępnych na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim;
40. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie szerszego stosowania kontroli energetycznych i zorganizowanych procesów zarządzania energetycznego w przedsiębiorstwach i budynkach przemysłowych, a także o opracowanie mechanizmów wspierania MŚP, przyczyniając się w ten sposób do poprawy lub tworzenia krajowych systemów lub zawierania dobrowolnych umów;
41. wzywa Komisję do zgromadzenia wszelkich zasobów w celu przeprowadzenia szerokich konsultacji, tak aby uniknąć sprzeciwu ze strony państw członkowskich, przed przedstawieniem w dniu 30 czerwca 2011 r. ram metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej w ramach dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej budynków; wyraża przekonanie, że metodologia porównawcza, gdy tylko zostanie wdrożona, będzie zachęcać podmioty rynkowe do inwestowania w energooszczędne rozwiązania;
42. zwraca się do Komisji, by zaproponowała wskaźniki i/lub wymogi energetyczne odnośnie do instalowania oświetlenia ulic przez organy publiczne, w tym inteligentną kontrolę i modele oszczędności zużycia do 2012 r.; domaga się, by środki te obejmowały informacje dotyczące całkowitych kosztów eksploatacji odnośnie do wszystkich zamówień publicznych na instalacje oświetleniowe;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

43. wzywa państwa członkowskie do systematycznego stosowania efektywnych pod względem energetycznym praktyk w dziedzinie zamówień publicznych; uważa, że systematyczne określanie efektywności energetycznej jako kryterium przyznania finansowania w dziedzinie zamówień publicznych i uzależnianie od niego finansowania projektów ze środków publicznych byłoby silnym bodźcem dla realizacji tej polityki;

TIK a produkty

44. wzywa Komisję do opracowania polityki dotyczącej wyrobu, która zapewni większą spójność z ekologicznymi strategiami politycznymi dotyczącymi wyrobu przez lepszą koordynację ustalania, rewizji i wdrażania różnych instrumentów politycznych, tak aby wspierać większą dynamikę transformacji rynku i zawierające więcej treści informacje na temat oszczędności energii przeznaczone dla konsumentów; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania łącznego przeglądu dyrektywy w sprawie ekoprojektu i etykietowania energetycznego (tj. wzywa do przyspieszenia terminu przeglądu dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego); najlepszym rozwiązaniem byłoby jednocześnie dokonanie przeglądu oznakowania ekologicznego i przepisów w sprawie ekologicznych zamówień publicznych oraz ich skoordynowane wdrożenie wraz z ekoprojektem i etykietowaniem energetycznym;

45. apeluje o szybkie i właściwe wdrożenie dyrektyw dotyczących ekoprojektu i etykietowania energetycznego i wyraża ubolewanie z powodu obecnych znacznych opóźnień; proponuje jaśniejsze i surowsze terminy przyjęcia przez propozycję aktów wykonawczych lub odpowiednio aktów delegowanych obejmujących nowe produkty związane z energią; ubolewa, że jak dotąd Komisja nie wykorzystała całego potencjału dyrektywy dotyczącej ekoprojektu, i uważa za zdecydowane, że powinna ona obejmować więcej produktów, w tym, w razie potrzeby, nowe urządzenia gospodarstwa domowego, TIK, produkty związane z energią wykorzystywane w budynkach (takie jak elektryczne silniki przemysłowe, maszyny, klimatyzacja, wymienniki ciepła, sprzęt grzewczy i oświetleniowy oraz pompy), urządzenia przemysłowe i rolnicze, materiały budowlane i produkty służące do racjonalnego zużycia wody; wzywa Komisję, by przyjmując akty wykonawcze, uwzględniła różnice pomiędzy produktami konsumpcyjnymi a produktami inwestycyjnymi i by sprawdziła potencjał w zakresie oszczędności energii i wykonalności przed wydaniem takich aktów; domaga się, by zgodnie z dyrektywą w sprawie ekoprojektu minimalne wymogi dotyczące efektywności energetycznej obejmowały informacje dotyczące całkowitych kosztów i emisji gazów cieplarnianych związanych z cyklem użytkowania wszystkich produktów, łącznie z ich recyklingiem;

46. wzywa Komisję do połączenia obowiązujących przepisów europejskich, takich jak dyrektywa w sprawie ekoprojektu i dyrektywa dotycząca etykietowania energetycznego, aby jak najskuteczniej wdrożyć prawodawstwo UE i wykorzystać efekt synergii, zwłaszcza z myślą o konsumentach;

47. wzywa Komisję do podjęcia konkretnych inicjatyw służących racjonalizacji gospodarowania zasobami odnośnie do produktów, na przykład za pośrednictwem środków legislacyjnych; zauważa, że bardziej efektywne korzystanie z zasobów doprowadziłoby również do znaczącej poprawy w zakresie efektywności energetycznej;

48. podkreśla, że należy poświęcić większą uwagę analizie konsekwencji ustanowienia norm efektywności energetycznej, w tym powiązań między ceną a jakością produktów końcowych, skutków efektywności energetycznej i korzyści dla konsumentów; uznaje, że Komisja analizuje wszystkie te skutki, ale nalega, by Komisja i państwa członkowskie zwiększyły wysiłki w zakresie komunikacji i kontroli nad produktami, również importowanymi, takimi jak np. żarówki energooszczędne;

49. uważa w związku z tym, że jednolite normy techniczne stanowią odpowiedni środek służący zwiększeniu obecności na rynku energooszczędnych produktów, pomp, silników itp.;

50. wzywa Komisję do zagwarantowania, że przepisy będą dotyczyły produktów, systemów i ich wykorzystania energetycznego, a ponadto uważa za konieczne zwiększenie wiedzy obywateli UE, w tym branżowych specjalistów ds. sprzedaży, na temat efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami odnośnie do produktów konsumpcyjnych i związanych z energią; uważa, że przy ocenie zużycia energii pojedyncze produkty i ich elementy należy traktować całościowo a nie indywidualnie;

51. podkreśla, że Europa powinna być w czołówce rozwoju energetycznych technologii i zastosowań internetowych oraz niskoemisyjnych technologii i zastosowań TIK; podkreśla, że TIK mogą i powinny odgrywać ważną rolę w promowaniu odpowiedzialnego zużycia energii w gospodarstwach domowych, transporcie, produkcji i dystrybucji energii elektrycznej, a także w samym sektorze TIK (który odpowiada za ok. 8 % zużycia energii elektrycznej); w związku z tym wzywa szczególnie do oceny potencjału centrów danych w zakresie efektywności energetycznej; uważa, że większemu wsparciu innowacyjności zawsze musi towarzyszyć ograniczanie obciążeń biurokratycznych dla wnioskodawców; uznaje potrzebę wspierania partnerstw pomiędzy sektorem TIK oraz głównymi sektorami odpowiedzialnymi za emisje w celu poprawy efektywności energetycznej i ograniczenia emisji w tych sektorach;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

52. podkreśla, że w celu zapewnienia sukcesu inteligentnych liczników konieczne jest informowanie społeczeństwa na temat pożytku z ich stosowania; przypomina, że w sprawozdaniu Parlamentu z inicjatywy własnej w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.eu określono, że celem polityki jest wyposażenie 50 % gospodarstw w Europie w inteligentne liczniki do 2015 r.; z zadowoleniem przyjmuje prace grupy specjalnej ds. inteligentnych liczników i zwraca się do Komisji o opracowanie przed końcem 2011 r. szeregu zaleceń, aby zapewnić:

- wprowadzenie inteligentnych liczników zgodnie z harmonogramem określonym w trzecim pakiecie dotyczącym rynku energii, tak aby zrealizować do 2020 r. cel dotyczący wyposażenia 80 % budynków w inteligentne liczniki,
- uzgodnienie przez państwa członkowskie przed końcem 2011 r. minimalnych wspólnych funkcji inteligentnych liczników,
- korzyści ze stosowania inteligentnych liczników dla konsumentów, takie jak zmniejszenie zużycia energii, pomoc dla konsumentów o niskich dochodach i z innych mniej uprzywilejowanych grup oraz umożliwienie i wspieranie na rynkach krajowych grupowania, czyli łączenia różnorodnych użytkowników końcowych w celu uzyskania niższych stawek, których indywidualni użytkownicy nie zdołaliby nigdy osiągnąć samodzielnie,
- opracowanie i opublikowanie przez państwa członkowskie strategii na rzecz zapewnienia potencjalnych korzyści ze stosowania inteligentnych liczników wszystkim konsumentom, w tym osobom o niskich dochodach i należącym do innych mniej uprzywilejowanych grup,
- zobowiązanie krajowych operatorów systemów przesyłowych i organów regulacyjnych do wprowadzenia taryf sieciowych za czas użytkowania w celu stworzenia zachęty finansowej służącej zmniejszeniu obciążeń i zarządzaniu popytem,
- przygotowanie środków wdrożenia ekoprojektu dla inteligentnych liczników w celu zagwarantowania, że produkty te będą energooszczędne i nie spowodują niepotrzebnego dodatkowego zużycia energii przez gospodarstwa,
- uwzględnienie inteligentnych liczników w trwającym (przeprowadzanym na mocy dyrektywy w sprawie ekoprojektu) badaniu przygotowawczym dotyczącym połączonych w sieci trybów czuwania, mając na uwadze ewentualne przyszłe rozporządzenie;

53. zwraca uwagę na to, że postęp technologiczny może otworzyć możliwości znaczących zmian w efektywności energetycznej; wzywa Komisję do włączenia do planu EPSTE części dotyczącej rozwoju i promowania technologii, materiałów, takich jak materiały konstrukcyjne lub do produkcji maszyn, i produktów, takich jak bardzo nisko energochłonne oświetlenie lub elektronika drukowalna, przyczyniających się do poprawy efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zaproponowały zachęty i programy dotyczące szczególnie innowacyjnych technologii, w tym ukierunkowanych badań i rozwoju, produkcja niewielkich serii itd.;

54. w celu wspierania efektywności energetycznej wzywa Komisję, by we współpracy z krajowymi organami zajmującymi się regulacją energetyki połączyła prace nad inteligentnymi sieciami i licznikami z zachętami cenowymi (zróżnicowane ceny) i większą elastycznością cenową, na przykład w systemie godzinowym, w odniesieniu do taryf krajowych, tak by zachęcić do ograniczania zużycia energii elektrycznej, i przypomina o wynikającym z trzeciego pakietu energetycznego zobowiązaniu państw członkowskich dotyczącym tworzenia innowacyjnych cenników;

55. wzywa do przyjęcia środków, które pozwolą rozwiązać problem efektu zwrotnego, tak aby dopilnować, by wpływ ulepszeń technicznych nie został zniweczony oddolnym naciskiem na ceny energii i wzrost zużycia;

Transport

56. zwraca się do Komisji o opublikowanie ambitnej białej księgi na temat transportu, aby opracować zrównoważoną europejską politykę transportową, która będzie promowała wprowadzanie nowych energooszczędnych technologii i zmniejszy uzależnienie od paliw kopalnych, zwłaszcza ropy naftowej, w miarę możliwości za pośrednictwem elektryfikacji i innych środków; w związku z tym wyraża wsparcie dla podnoszenia wiedzy w dziedzinie energetyki przy planowaniu infrastrukturalnym i przestrzennym;

57. uważa, że wszystkie narzędzia, w tym opodatkowanie pojazdów i paliw, etykietowanie, minimalne normy wydajności i środki mające na celu poprawę i wspieranie transportu publicznego, są pilnie potrzebne do zająć się kwestią emisji związanych z transportem;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

58. podkreśla, że stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) w sektorze transportu drogowego i w jego połączeniach z innymi środkami transportu przyczyni się w znaczący sposób do poprawy efektywności energetycznej i bezpieczeństwa transportu drogowego, zwłaszcza jeżeli będą mu towarzyszyły usprawnienia logistyczne i inne środki racjonalizacji transportu; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia skoordynowanego i skutecznego wprowadzania systemów elektronicznego transportu towarowego (e-frachtu) i inteligentnych systemów transportowych w całej Unii;

59. podkreśla, że aby osiągnąć wymienione wyżej cele w zakresie efektywności energetycznej, należy inwestować w sektor transportu, zwłaszcza w koleje i transport miejski, minimalizując tym samym korzystanie z bardziej energochłonnych środków transportu;

60. podkreśla potrzebę zwiększenia efektywności energetycznej całego systemu transportu przez rezygnację z wysoce energochłonnych środków transportu, takich jak ciężarówki i samochody, na rzecz środków energooszczędnych, takich jak kolej, rower i spacer dla pasażerów lub kolej oraz przyjazna dla środowiska żegluga morska dla przewozów towarowych;

61. uznaje, że większa efektywność paliwowa pojazdów może znacząco zmniejszyć zużycie paliwa, zwraca się do Komisji Europejskiej o ocenę postępu w zakresie zmniejszenia emisji z różnych środków transportu i o zapewnienie długoterminowej perspektywy planowania, szczególnie w sektorze motoryzacyjnym i dla transportu drogowego przez określenie, w razie potrzeby dodatkowych celów i propagowanie dodatkowych norm efektywności energetycznej, na przykład dla ruchomych układów klimatyzacji, a ponadto jest zdania, że celem UE powinno być osiągnięcie wiodących na świecie korzyści w zakresie efektywności energetycznej; zauważa, że informacje i reklamy mogą odgrywać istotną rolę w skłanianiu konsumentów do podejmowania bardziej świadomych decyzji o zakupie i w kształtowaniu ich nawyków;

62. wzywa Komisję do wspierania rozwoju i wykorzystania w opłacalny sposób innowacyjnych urządzeń służących zwiększeniu efektywności energetycznej (np. spojlerów do ciężarówek i innych form ulepszonej aerodynamiki lub funkcjonalnych rozwiązań) dla wszystkich środków transportu;

63. w związku z tym wspiera stosowanie energooszczędnych opon bez ustępstw w kwestii bezpieczeństwa i zwraca się do Komisji o określenie minimalnych wymogów dotyczących efektywności energetycznej dla pojazdów nabywanych przez organy publiczne oraz opon, w jakie są wyposażone te pojazdy; zwraca się do Komisji o przedstawienie do końca 2011 r. strategii służącej zmniejszeniu zużycia paliwa i emisji CO₂ samochodów ciężarowych, których problemu obecnie prawie się nie porusza;

64. wzywa Komisję do rozważenia możliwości przyjęcia jednolitego, obowiązkowego, ogólnoeuropejskiego systemu znakowania pojazdów osobowych, którego pozytywnym celem byłoby ograniczenie zakłóceń na rynku, podniesienie świadomości obywateli europejskich i wsparcie innowacyjności technologicznej w zakresie obniżania zużycia energii i emisji zanieczyszczeń z pojazdów; wzywa ponadto Komisję do zbadania możliwości rozszerzenia proponowanego jednolitego znakowania również na pojazdy elektryczne i hybrydowe;

65. wzywa Komisję do zadbania o ustanowienie najpóźniej do połowy 2011 r. ramowych warunków rozwoju pojazdów elektrycznych, mianowicie dotyczących ujednoczenia infrastruktury i technologii ładowania, co zapewni interoperacyjność i bezpieczeństwo infrastruktury, a także umożliwi wprowadzenie w państwach członkowskich infrastruktury umożliwiającej ładowanie; ponadto wzywa Komisję do ustanowienia zharmonizowanych wymogów dotyczących homologacji pojazdów elektrycznych, ze szczególnym uwzględnieniem zdrowia i bezpieczeństwa pracowników i użytkowników końcowych; wzywa Komisję do zadbania o ustanowienie ramowych warunków rozwoju pojazdów wykorzystujących ogniwa paliwowe lub inne bardziej zrównoważone źródła energii;

66. podkreśla potrzebę promowania intermodalnych rozwiązań transportowych oraz rozwoju inteligentnych systemów transportu, aby zaoszczędzić energię w sektorze transportu (w tym podatku od zatorów drogowych, technologii zarządzania informacjami o ruchu drogowym, infrastruktur kolejowych itp.)

67. zwraca się do państw członkowskich o zniesienie systemów podatkowych zachęcających do nabywania pojazdów o nieefektywnym zużyciu paliwa i o zastąpienie ich systemami podatkowymi zachęcającymi do zakupu paliwooszczędnych pojazdów;

68. przyznaje, że wprowadzenie modułowych pociągów drogowych jest trwałym rozwiązaniem, które przyczynia się do zwiększenia poziomu efektywności energetycznej w sektorze transportu drogowego;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

ponadto przyznaje, że różnice między krajami w zakresie przepisów dotyczących modułowych pociągów drogowych wpływają negatywnie na wzrost wykorzystania tego środka transportu drogowego; wzywa Komisję do zbadania, jakie różnice w przepisach można łatwo zniwelować oraz w jaki sposób można zagwarantować wyższy udział modułowych pociągów drogowych w transporcie międzynarodowym;

69. uważa, że sygnały cenowe mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia efektywności energetycznej i że zmieniony podatek energetyczny powinien stanowić część zmienionego planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, ponieważ korzystanie z instrumentów gospodarczych jest najbardziej opłacalnym sposobem propagowania oszczędności energii;

Zachęty i finansowanie

70. przypomina Komisji i państwom członkowskim o zasadzie *trias energetica*, zgodnie z którą należy zmniejszyć popyt na energię przed zezwoleniem na jakąkolwiek inwestycję w dodatkową podaż energii;

71. wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania, które dotyczyć będzie konieczności dalszej pomocy finansowej w celu zwiększenia efektywności energetycznej w istniejących budynkach i które zawierać będzie ocenę obecnych instrumentów finansowych; Komisja powinna przedstawić wnioski dotyczące sposobu ustanowienia w UE ram rewolwingowych instrumentów finansowych, aby wspierać lub zagwarantować dodatkowe środki dotyczące efektywności energetycznej, istniejące krajowe systemy i kanały dystrybucji (np. poprzez podział ryzyka) i zachęcić do ustanowienia i ulepszenia systemów efektywności energetycznej w państwach członkowskich; zwraca się do Komisji, by w ramach zmienionego planu działania zaproponowała opcje polityczne dotyczące możliwości zagwarantowania, że fundusze na rzecz efektywności energetycznej powstaną na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym; uważa, że fundusze te mogłyby, np. przez pośredników finansowych, odgrywać istotną rolę w rozwoju takich instrumentów, co dałoby możliwości finansowe prywatnym właścicielom nieruchomości, MŚP i przedsiębiorstwom świadczącym usługi energetyczne (ESCO); wyraża poparcie dla pomysłu, zgodnie z którym takie instrumenty umożliwiają wspieranie w szerszym zakresie bardziej ambitnych środków na rzecz energooszczędności;

72. uważa, że przy opracowywaniu tych ram należy zwrócić uwagę na wszelkie dostępne w państwach członkowskich zasoby finansowe, aby stworzyć synergię i uniknąć kolizji z innymi instrumentami finansowymi;

73. z zadowoleniem przyjmuje poparcie, jakie w strategii Europa 2020 zyskało przeniesienie obciążeń podatkowych na opodatkowanie energii i podatki ekologiczne, co może stanowić zachętę dla konsumentów i pobudzić przemysł do poprawy efektywności energetycznej i tworzenia miejsc pracy; zwraca się do państw członkowskich o rozważenie możliwości obniżenia stawek VAT na prace modernizacyjne służące poprawie efektywności energetycznej;

74. apeluje do Komisji, aby przedkładała coroczne sprawozdanie na temat tego, czy i w jaki sposób zostały stworzone odpowiednie zachęty (fiskalne oraz powiązane z dotacjami), takie jak odpisy amortyzacyjne drobnego sprzętu przemysłowego do kwoty 10 tys. EUR w sektorze prywatnym i w sektorze MŚP, czy też progresywne odpisy amortyzacyjne 50 % wartości w pierwszym roku lub stworzenie odpowiednich zachęt inwestycyjnych i dotacji na badania naukowe w sektorze przemysłowym, w celu szybszego wprowadzenia środków na rzecz racjonalizacji zużycia energii;

75. wskazuje na unijny system handlu emisjami jako potężne potencjalne źródło inwestycji w efektywność energetyczną; uznaje, że handel uprawnieniami do emisji w UE przyczyni się do pozyskania miliardów euro; przypomina, że zgodnie z dyrektywą w sprawie systemu handlu emisjami co najmniej 50 % tych przychodów należy przeznaczyć na środki dostosowawcze i łagodzące, w tym na efektywność energetyczną; podkreśla, że przychody te, jak również przychody z podatku węglowego powinny być wykorzystywane przede wszystkim do opłacalnego finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej oraz rozpowszechniania technologii; ponadto zauważa, że przedsiębiorstwa w UE nabywają miliony jednostek w ramach CDM, głównie w Chinach i Indiach, podczas gdy mogłyby inwestować w CDM w krajach najsłabiej rozwiniętych lub w efektywność energetyczną w Europie;

76. uważa, że takie ramy powinny uwzględniać doświadczenie związane z obecnymi rewolwingowymi instrumentami udostępnianymi przez publicznych pośredników finansowych, obejmować istniejące unijne środki finansowe i mieć na celu przyciągnięcie innych prywatnych lub publicznych środków, aby stworzyć możliwie najsilniejszy efekt dźwigni; uważa, że Komisja Europejska nie może zawsze być jedynym źródłem wszystkich zasobów finansowych; wzywa Komisję do odgrywania kluczowej roli w przyznawaniu i gromadzeniu środków finansowych, udostępnianych zarówno w publicznych, jak i prywatnych instytucjach finansowych; uważa, że Komisja powinna zachęcać instytucje finansowe oraz programy finansowania, np. Europejski Bank Inwestycyjny, do nadania wysokiego priorytetu innowacyjnym inicjatywom z zakresu efektywności energetycznej, zwłaszcza kiedy przyczyniają się one do realizacji innych celów UE, jak np. wzrost zatrudnienia;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

77. uznaje brak finansowania z góry za główną barierę dla modernizacji budynków w sektorze mieszkalnictwa i MŚP i wzywa Komisję do zebrania innowacyjnych rozwiązań i najlepszych praktyk służących przezwyciężeniu tego problemu, takich jak mechanizmy typu „płacisz, kiedy oszczędzasz”, fundusze rewolwingowe i banki inwestycji ekologicznych (na wzór KfW w Niemczech lub Caisse Depots we Francji);

78. przyznaje, że jedną z największych przeszkód dla racjonalizacji zużycia energii na poziomie lokalnym i regionalnym jest konieczność inwestowania z góry; jest przekonany, że wszelkie działania podejmowane na szczeblu UE powinny należycie uwzględniać skutki dla władz samorządowych i regionów oraz ich ograniczenia budżetowe; zaleca zatem, by Komisja skonsultowała się z przedstawicielami lokalnymi i regionalnymi w celu ustalania wytycznych w sprawie rozwoju w dziedzinie energii oraz udzielania wsparcia finansowego dla projektów lokalnych i regionalnych za pośrednictwem innowacyjnych programów wykorzystujących istniejące zasoby energetyczne i fundusze strukturalne;

79. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie pomiędzy Parlamentem a Radą w sprawie przeznaczenia niewykorzystanych środków, dostępnych na mocy rozporządzenia EPENG, na stworzenie instrumentu finansowego mającego na celu wspieranie poprawy efektywności energetycznej oraz inicjatyw w zakresie energii odnawialnej na szczeblu lokalnym i regionalnym; zauważa jednocześnie, że pomimo znacznego potencjału w zakresie tworzenia miejsc pracy, inwestycje w efektywność energetyczną otrzymują w europejskim planie naprawy gospodarczej bezzasadnie niskie wsparcie;

80. podkreśla potrzebę lepszego wykorzystania dostępnych funduszy unijnych, takich jak EFRR i EFRRROW, na działania w zakresie zwiększania efektywności energetycznej; nalega, by państwa członkowskie uczyniły efektywność energetyczną priorytetem swoich programów operacyjnych, i wzywa Komisję oraz organy krajowe do opracowania sposobów ułatwiania wykorzystywania funduszy strukturalnych na działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, takie jak zapewnienie lepszego przepływu informacji do szczebla lokalnego czy otwieranie punktów kompleksowej obsługi, a ponadto przypomina, że środki te należy poddawać ocenie i że istotnym parametrem tej oceny są korzyści w zakresie efektywności energetycznej;

81. w świetle oczekiwanego przeglądu polityki spójności i polityki regionalnej oraz perspektywy finansowej UE wzywa do włączenia oszczędności energetycznych do warunków przyznania pomocy unijnej oraz do uwzględnienia możliwości skierowania większej ilości przyznawanych środków krajowych na działania związane z energooszczędnością i energią ze źródeł odnawialnych;

82. wzywa Komisję do wykorzystania przeglądu śródkresowego w celu zwiększenia funduszy przyznanych programom na rzecz efektywności energetycznej oraz do wspierania możliwości wykorzystania do 15 % środków z EFRR na poprawę efektywności energetycznej;

83. podkreśla potrzebę opracowania pomocy technicznej i inżynierii finansowej na poziomie władz regionalnych i lokalnych do wspierania lokalnych podmiotów w tworzeniu projektów, np. w oparciu o stworzony przez EBI mechanizm pomocy technicznej ELENA oraz o doświadczenia ESCO;

84. wzywa Komisję do zwiększenia instrumentów finansowania (takich jak ELENA) i rozważenia możliwości wprowadzenia dodatkowych instrumentów finansowanych z programu „Inteligentna energia dla Europy”;

85. wskazuje, że strategię polityczną w zakresie efektywności energetycznej powinny dążyć do zaangażowania jak największej liczby podmiotów publicznych oraz prywatnych, aby osiągnąć możliwie największy efekt dźwigni, tworzyć miejsca pracy, przyczynić się do bardziej ekologicznego wzrostu i zachęcać do tworzenia konkurencyjnego, powiązanego i zrównoważonego europejskiego rynku w dziedzinie efektywności energetycznej;

86. zauważa, że nałożenie na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku oszczędności energii może stworzyć dodatkowe źródła finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej, takie jak opłaty przesyłowe stosowane wobec operatorów systemów przesyłowych i operatorów systemów dystrybucji, fundusze przekazywane przez dostawców w ramach wypełniania ich obowiązków, czy kary płacone za niewypełnienie obowiązków;

87. zauważa, że o ile duża część początkowego kapitału niezbędnego do sfinansowania inwestycji energooszczędnych będzie musiała pochodzić z sektora prywatnego, potrzebna jest też interwencja publiczna, aby wspomóc przezwyciężanie niedostatku rynku i zapewnić przejście na gospodarkę niskowęmierną w czasie pozwalającym na wypełnienie celów UE w zakresie energii odnawialnej i zmniejszania emisji;

Środa, 15 grudnia 2010 r.

88. wzywa Komisję do promowania unijnych środków mających na celu wspieranie pomocy technicznej udzielanej przez doświadczonych (krajowych i międzynarodowych) pośredników finansowych, aby:

- bardziej uwrażliwić organy zarządzające i społeczeństwo, a także prywatne instytucje finansowe i poszerzyć ich know-how na temat strategii finansowania i wymogów instytucyjnych, aby wspierać inwestycje w zwiększanie efektywności energetycznej,
- wspierać państwowe i prywatne instytucje finansowe we wdrażaniu odpowiednich środków i instrumentów finansowych,
- stworzyć trwałe i skuteczne instrumenty finansowe, aby lepiej wykorzystywać dostępne fundusze na inwestycje w efektywność energetyczną,
- wspierać przekazywanie najlepszych praktyk między państwami członkowskimi i ich finansowymi pośrednikami;
- stworzyć skuteczne narzędzie komunikacji i zainicjować dialog z obywatelami w celu upowszechniania informacji o efektywności energetycznej wśród wybranych kategorii osób oraz sterowania ich zachowaniem w zakresie zużycia energii;

89. uznaje, że dobrze funkcjonujący rynek energii motywuje do oszczędzania energii; wzywa Komisję do dokonania oceny i przedstawienia sprawozdania na temat roli przedsiębiorstw energetycznych, w tym ESCO, w promowaniu efektywności energetycznej, a ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia skutecznych środków skłaniających przedsiębiorstwa energetyczne do inwestowania w poprawę efektywności energetycznej i ułatwiających ulepszenia w zakresie efektywności energetycznej u użytkowników końcowych; wzywa Komisję do przedstawienia zaleceń opartych na najlepszych praktykach, z których państwa członkowskie mogą wybrać model najbardziej dostosowany do ich sytuacji krajowej, na przykład system białych certyfikatów, ulgi podatkowe, bezpośrednie zachęty itd.;

90. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz lokalne i regionalne organy władzy do zwiększenia wysiłków służących podniesieniu poziomu wiedzy i wykszolenia wszystkich ekspertów w dziedzinie efektywności energetycznej we wszystkich sektorach, a zwłaszcza techników średniego szczebla, oraz szczególnie w całym łańcuchu wartości w budownictwie i w MŚP w celu poprawy umiejętności w dziedzinie rzemiosła budowlanego, co z kolei pozwoli na tworzenie zielonych miejsc pracy na szczeblu lokalnym i ułatwi wdrażanie ambitnych przepisów w zakresie efektywności energetycznej; w tym kontekście wzywa do pełnego wykorzystania środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności na cele szkoleniowe oraz do zwiększenia tych środków;

91. wzywa Komisję do zbadania warunków zastosowania innowacyjnych form regulacji, które mogą w skuteczny sposób połączyć znaczny potencjał w zakresie oszczędzania energii w nowych państwach członkowskich z kapitałem i potencjałem technologicznym bardziej rozwiniętych państw członkowskich;

92. podkreśla konieczność poprawy rozwoju rynków usług energetycznych; zwraca się do Komisji, aby dokonując przeglądu dyrektywy w sprawie usług energetycznych, rozważyła środki skłaniające do zawierania umów o poprawę efektywności energetycznej w sektorze publicznym i prywatnym; wyraża przekonanie, że przedsiębiorstwa świadczące usługi energetyczne pod wieloma względami mogą najskuteczniej pomóc gospodarstwom domowym, MŚP i sektorowi publicznemu w pokonywaniu bariery wysokich, ponoszonych z góry kosztów inwestycyjnych przy modernizacji istniejących budynków w celu racjonalizacji zużycia energii; proponuje, bo Komisja przeprowadziła badanie w celu oceny najlepszych praktyk w państwach członkowskich oraz wskazania przeszkód i barier dla pełnego wykorzystania potencjału mechanizmu finansowego;

93. przypomina, że dzięki swoim innowacyjnym działaniom przedsiębiorstwa odgrywają kluczową rolę w projektowaniu i wdrażaniu środków na rzecz oszczędności energii; wyraża nadzieję, że fundusze strukturalne zachęcą przedsiębiorstwa do aktywnego udziału w projektach z dziedziny racjonalizacji zużycia energii;

94. ponownie wnosi o rozwinięcie rozdziału poświęconego efektywności energetycznej w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa i systematyczne poruszanie tego tematu w dialogach z krajami trzecimi;

95. dostrzega potencjał i możliwości, które otwierają się przed przedsiębiorstwami europejskimi w związku z rozwojem, produkcją i wprowadzaniem do obrotu energooszczędnych technologii (stosowanych na przykład w silnikach, napędach, oświetleniu, urządzeniach elektrycznych itp.);

Środa, 15 grudnia 2010 r.

96. w związku z tym uważa rozwój i wprowadzanie do obrotu innowacyjnych technologii za podstawę racjonalizacji zużycia energii we wszystkich obszarach zastosowań, a także ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i zwiększenia poziomu wykorzystania energii odnawialnej;

97. podkreśla, że wydajność energetyczna musi stanowić priorytet w ramach następnego programu ramowego w dziedzinie badań (8 PR);

98. wzywa Komisję do uznania efektywności energetycznej za jeden z kluczowych priorytetów 8. programu ramowego w dziedzinie badań oraz do przeznaczenia znacznej części środków finansowych na programy szczegółowe dotyczące efektywności energetycznej, takie jak obecny programy „Inteligentna energia”; podkreśla potrzebę zwiększenia środków na badania, rozwój i demonstracje w dziedzinie energetyki, w tym potrzebę znacznego zwiększenia przed 2020 r. przyszłego budżetu Unii w stosunku do obecnego, w szczególności na energię odnawialną, inteligentne sieci i efektywność energetyczną;

99. jest zdania, że należy nadać większą rangę znaczeniu energooszczędności w kontekście międzynarodowych negocjacji w sprawie klimatu; jest przekonany, że ambitna polityka w zakresie energooszczędności może być lepiej realizowana i wpływać w mniejszym stopniu na konkurencyjność, jeżeli jest zharmonizowana na szczeblu międzynarodowym; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby podczas zbliżających się rozmów w Cancún przekonały międzynarodowych partnerów UE o konieczności koordynacji środków na rzecz racjonalizacji zużycia energii;

100. popiera apel grupy państw G20 z dnia 27 czerwca 2010 r., zawarty w jej oświadczeniu ze szczytu w Toronto, o odchodzenie w perspektywie średnioterminowej od subsydiowania paliw kopalnych oraz podkreśla, że dzięki temu uwolnione zostałyby miliony euro, które można by przeznaczyć na wspieranie środków w zakresie efektywności energetycznej, co lepiej przyczyniłoby się do osiągnięcia przez UE jej strategicznych celów energetycznych, takich jak zrównoważony rozwój, konkurencyjność i bezpieczeństwo dostaw;

101. uważa, że podczas opracowywania strategii politycznych w dziedzinie energetyki należy zawsze uwzględniać wymiar społeczny dialogu na temat energetyki, obejmujący takie aspekty jak prawa człowieka, ubóstwo energetyczne i ochrona konsumentów o niskich dochodach;

102. uznaje, że do tej pory polityczne strategie na rzecz racjonalizacji zużycia energii nie uwzględniały w wystarczającym stopniu czynnika akceptacji społecznej w ograniczaniu zużycia energii; podkreśla, że warunkiem skuteczności środków na rzecz racjonalizacji zużycia energii jest nie tylko odpowiednie postępowanie użytkowników, ale również zwiększenie zaufania konsumentów; nawołuje, aby w przyszłym planie działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii zapewniono dodatkowe środki wspierające, które poskutkują większą akceptacją społeczną; podkreśla istotną rolę, jaką w osiągnięciu konsensusu może odegrać szczebel regionalny i lokalny;

103. podkreśla znaczenie prowadzenia przez Komisję i państwa członkowskie intensywniejszej polityki informacyjnej dotyczącej efektywności energetycznej i kwestii oszczędności energii wśród wszystkich zainteresowanych podmiotów, a ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy i dalszego ułatwiania takiego dostępu do informacji dotyczących efektywności energetycznej i kwestii oszczędności energii;

*

* *

104. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.